

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5433/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање из Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж.бр. 7156/18 од 15.08.2019. године, у седници већа одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 7156/18 од 15.08.2019. године.

Образложење

Побијаном пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж бр. 7156/18 од 15.08.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Крагујевцу П.бр 765/16 од 17.05.2018.године са исправком од 19.09.2018.године којом је одбијен тужбени захтев за обавезивање тужене да тужиљи на име мање исплаћене накнаде за време незапослености за септембар 2013.године исплати 1.337,48 динара са каматом од 01.11.2013.године и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Тужиља је преко свог пуномоћника благовремено изјавила ревизију. Ревизију је изјавила као посебну због погрешне примене материјалног права. Позвала се на одредбу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

По члану 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, ... 55/2014), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да

се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени материјалног права које је у складу са схватањем овога суда од 23.01.2017.године о методологији обрачуна новчане накнаде за случај незапослености израженом и кроз одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима заснованим на истоветном чињенично правном основу. Једна пресуда на коју се позива ревидент не чини судску праксу.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП и одлучио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП ревизија у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена. Одредба члана 468. став 1. ЗПП прописује да су спорови мале вредности они у којима тужбени захтев за потраживање у новцу не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 23.09.2016. године. Вредност предмета спора је 1.337,48 динара. Како је вредност предмета спора у оквиру законом прописаног цензуса за спорове мале вредности, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**